Diumenge 6 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 6,17.20-26): En aquell temps, Jesús alçant els ulls vers els seus deixebles, deia: «Benaurats els pobres, perquè és vostre el regne de Déu. Benaurats els qui ara teniu fam, perquè sereu saciats. Benaurats els qui ara ploreu, perquè riureu. Benaurats sereu quan us avorriran els homes, i us bandejaran, i us ultratjaran, i rebutjaran el vostre nom com a dolent a causa del Fill de l'home. Alegreu-vos-en en aquell dia i exulteu, que la vostra recompensa és gran en el cel (...)».

Les "Benaurances", paradoxes del cristià

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesús anomena repetides vegades "benaurats" (feliços) els seus deixebles. Les "Benaurances" són paraules de promesa, que serveixen alhora com a orientació moral. Cada "benaurança" descriu, per dir-ho així, la situació fàctica dels deixebles del Crist: són pobres, estan afamats, ploren, són odiats, perseguits... Són com "qualificacions" pràctiques, però també indicacions teològico-morals.

Malgrat la situació d'amenaça en què Jesús veu els seus seguidors, aquesta situació esdevé una promesa quan se la considera amb la llum que ve del Pare. Per al deixeble, les "Benaurances" són com una mena de paradoxa: s'inverteixen els criteris del món tan aviat com un hom veu les coses des de l'escala de valors de Déu. Les "Benaurances" són promeses en les quals resplendeix la nova imatge del món i de l'home que Jesús inaugura, i en les quals "es capgiren els valors".

—Quan "miro" a través de Vós, Senyor, aleshores veig amb nous criteris, començo a "tocar" quelcom del que ha de venir (el Cel) i entra l'alegria en la tribulació.